

Det kongelige danske geografiske Selskab.

I det første Møde 1910—II holdt Kaptajn T. Troels-Smith Foredrag om sine Rejser i Chile og Ecuador. Lysbilleder.

I det andet Møde 1910—II holdt Capitaine Alfred Bertrand fra Genève Foredrag paa Fransk om Basutoland og Barotsiland. Lysbilleder. Ved denne Lejlighed overrakte Selskabets 1. Vicepræsident, Lensgreve F. Raben-Levetzau Kaptajnen Diplomet som korresponderende Medlem af Selskabet.

I det tredje Møde 1910—II holdt Statsgeolog, Dr.

phil. V. Madsen Foredrag om Spitsbergens Natur. Lysbilleder.

I Raadsmødet den 12. November 1910 vedtoges det at udnævne Afrikarejsende Capitaine Alfred Bertrand fra Genève til korresponderende Medlem af Selskabet.

Medlem af Selskabets Raad, Generalmajor E. C. Rasmussen, er den 4. November 1910 afgaaet ved Døden.

Kiachta.

Ved

Alfred Schönebeck.¹⁾

Kilder: Kiachta's Raadhusarkiv. — Osokin: Na granitsje Mongolii. — Trudy Kiachtinskago otdelenija J. R. G.

Jermák Timoféjevitch, Sibiriens Cortez, skulde ikke selv opleve at se de modne Frugter af sine Sejre. Hvor Tobol forener sig med Irtytsch, adspalttede han Aar 1581 Tartarfyrsten Kutschums Hær og fjærnede derved den største Hindring for Russernes Fremtrængen i Asien. Men allerede 3 Aar senere kom han ulykkeligt af Dage. Hans Efterfølgere, Kosak-Sotnikerne og Vojevoderne, fulgte i hans Spor og trængte under idelige Kampe med de indfødte Stammer frem mod Øst, indtil i 1612 den første hvide Mand satte sin Fod i Transbaikalien, den store Djengis-Khans Fødeland. Denne første Visit synes imidlertid at have været mere tilfældig; Russerne forsvandt igen, men kom 35 Aar senere mandstærke tilbage og anlagde det første Fort ved Øvre-Angará. Atter 11 Aar efter

¹⁾ Forf. er ansat ved St. nord. Telegraf-selskab med Bopæl til for kort Tid siden i Kiachta; nu i Irkutsk.

anlagdes Fortet Nertschinsk, hvor nu Byen af samme Navn ligger.

De første Forter havde ingen anden Hensigt end den at tjene som Støttepunkt for Kosakkerne under deres Togter for at inddrive »Jassák« (en Tribut, der erlagdes i Sobelskin) blandt de Indfødte. Men Landet begyndte snart at blive koloniseret af Emigranter, overvejende afskedigede Soldater, der blev sendt ud for at hjælpe til at befæste det unge russiske Herredømme. Til en Begyndelse var de kun meget faa i Tal, men de havde dog allerede omkring 1660 faaet bygget nogle Landsbyer, og for at beskytte disse mod Mongolernes, Burjaternes og Tungusernes Overfald opførtes yderligere en Del Forter, saaledes i 1666 Selenginsk og noget senere Forposten Novyj-Troitsk. Denne sidste laa paa det Sted, hvor siden Kiachta blev anlagt.

I sidste Halvdel af det 17. Aarhundrede be-